Ročenka ČHS

ČESKÝ HOROLEZECKÝ SVAZ · 2020

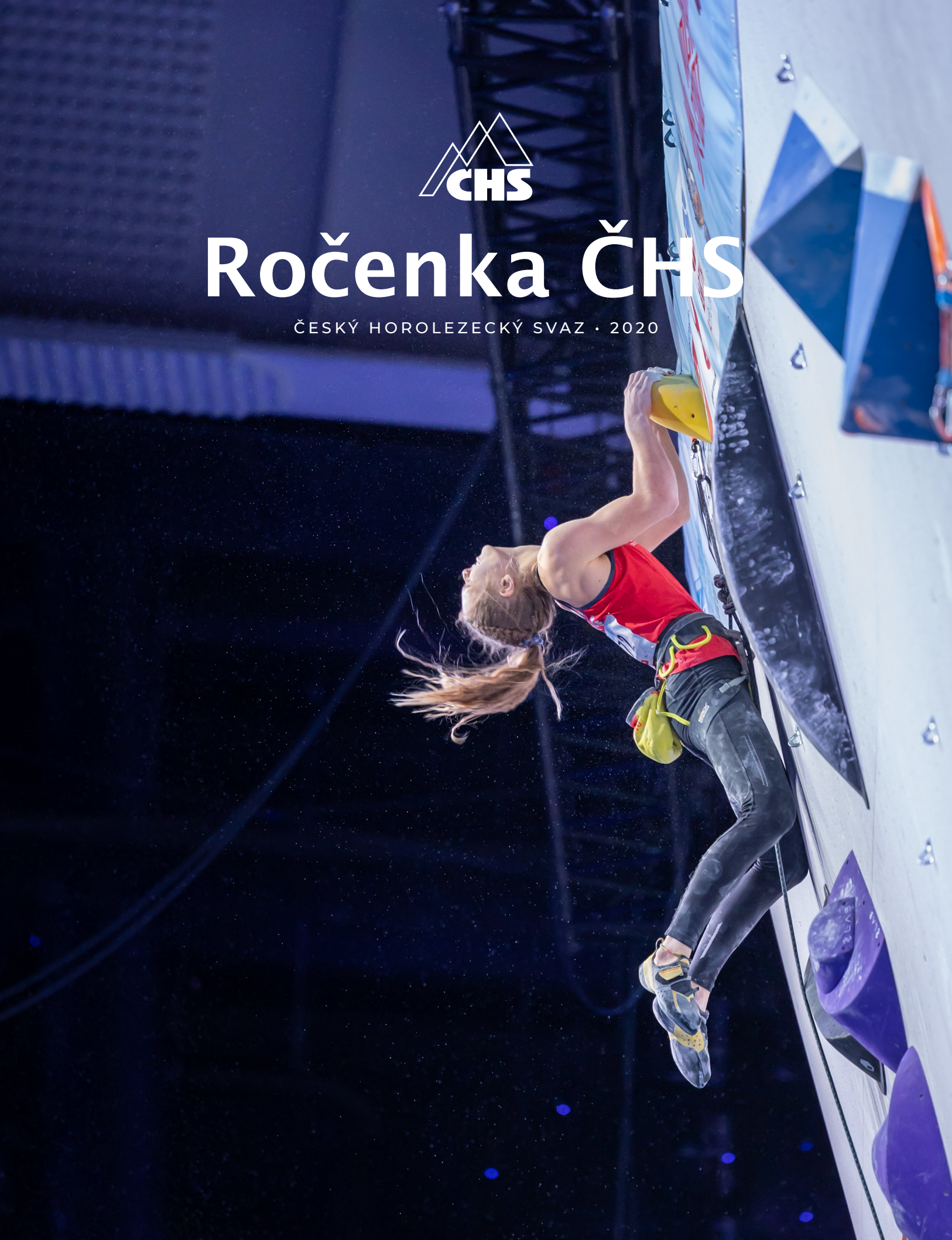

BALÍČEK ČHS TRIO

1. CESTOVNÍ POJIŠTĚNÍ UNIQA
Výhodné celoroční cestovní pojištění, které se vztahuje i na horolezectví (bez omezení nadmořskou výškou), skialpinismus, canyoning, paragliding a další obtížně pojistitelné sporty a outdoorové aktivity. Lze si vybrat z několika variant pro Evropu i Svět.

2. ČLENSTVÍ V ČHS
Členství přináší řadu výhod pro lezce, alpinisty a skialpinisty a podporuje rozvoj těchto sportů v ČR.

3. ČLENSTVÍ VE SLOVINSKÉM HOROSVAZU PZS
Díky členství v PZS můžete využít až 50% slevy na ubytování ve více než 1300 alpských chatách v Rakousku, Německu, Francii, Itálii, Švýcarsku, Španělsku, Slovinsku apod.

www.horosvaz.cz/chs-trio

UNIQA

SPD 1893
PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE
PLANINSTVO KOT NAČIN ŽIVLJENJA

ČHS

Baví tě lezení?
Hory?
Cestuješ?

Ročenka ČHS

ČESKÝ HOROLEZECKÝ SVAZ • 2020

Ohlédnutí se za rokem 2020, stejně jako pohled do rozbíhajícího se roku 2021, má jedno společné: spousta pracně připravených akcí, závodů, tréninků, a školení se musela zrušit, odložit. Sportování v přírodě a na skalách kromě počasí zatím nic nebrání, ale za pěkného počasí byl nápor na skalách hodně intenzivní. Davy lidí ve skalách jen potvrdily, jak jsou pro rostoucí počet zájemců o lezení důležité umělé stěny, bez kterých by nám situace ve skalách mohla brzy přerůst přes hlavu.

Mnoho stěn a klubů se potýká s existenčními problémy, děti a mládežníci musí sedět doma a ztrácejí pracně vypěstované návyky – nejen ty sportovní. Umělé stěny a lidé kolem nich – trenéři, stavěči, lidé, co se podílejí na provozu, prožívají krušné časy. Chtěl bych poděkovat všem, kdo je pomáhají udržet alespoň částečně nad vodou a nezbývá nám než doufat, že se situace bude postupně zlepšovat.

Vývoj se nezastavil ani v organizaci sportu na celostátní úrovni, i tady se musíme přizpůsobovat novým výzvám. V minulém roce náš sport přešel z dlouholeté patronace Ministerstva školství pod Národní sportovní agenturu (NSA), která začala vypisovat a administrovat nové programy na podporu sportu.

Všech 116 sportovních svazů rozdělila NSA do 9 kategorií podle charakteru sportu, počtu členů a zařazení na program olympiády. Náš sport byl zařazen do skupiny jedenácti největších individuálních olympijských sportů, kam spolu s námi patří atletika, gymnastika, tenis, judo, plavání, lyžaři, stolní tenis, karate, triatlon a badminton. Počtem členů v této elitní skupině patříme spíše k větším, ale v organizaci a profesionální podpoře našeho soutěžního sportu máme co dohánět oproti svazům, jejichž podpora byla dlouhodobě násobně vyšší a měly více času i prostředků si vybudovat profesionální aparát i strukturu klubů a soutěží. Na potřebných změnách pracujeme, ale rychlost našeho zlepšování bude záležet i na míře podpory z nových programů pod NSA. Určitě nás čeká mnoho práce na zlepšování vzdělávacích programů a na zvýšení jejich kapacity, aby odpovídala poptávce a potřebám oddílů. Na tomto poli se nám povedly dva důležité kroky. Získali jsme od MŠMT jako první organizace statut autorizované osoby k přezkušování instruktorů lezení na umělých stěnách a skalách. Čeká nás propojení nového systému přezkušování s naším instruktorským vzděláváním, které je nově uspořádané do propojených bloků. Druhým výrazným krokem je získání dalšího evropského projektu zaměřeného na vzdělávání trenérů sportovního lezení a stavěčů. V tomto projektu má ČHS opět roli vedoucího partnera. Podařilo se nám dojednat velmi těsnou spolupráci s IFSC a společně s partnery z dalších 5 zemí budeme připravovat vzdělávací programy trenérů a stavěčů na evropské úrovni, což nám určitě pomůže i při zvyšování naší vlastní odbornosti. Řada změn se chystá i ve správě skal, kde došlo ke generační výměně ve vedení Centrální vrcholové komise (CVK). Vedle potřebných zlepšení v evidenci fixního jistícího materiálu připravuje CVK i dlouhodobější projekt informačních tabulí, které by měly být postupně instalovány ve všech důležitých skalních oblastech. Určitě bude pokračovat i vývoj aplikace Skály ČR a zároveň budeme aktivně spolupracovat na celoevropském projektu, který propojí informace ze všech dílčích databází skal a cest v Evropě pod patronací evropské horolezecké asociace EUMA.

Často mám dojem, že výzvy, které je potřeba řešit, přesahují naši kapacitu, což působí, že potřebné změny možná neběží tak rychle, jak by bylo potřeba. Ale na druhé straně je asi rozumnější dělat změny tak rychle, aby jim všichni stačili porozumět a mohli si najít v měnících se podmínkách svoji roli. Velmi povzbudivý je v tomto ohledu narůstající počet členských spolků a mnohem intenzivnější práce s mládeží. Určitě máme mnoho ke zlepšování v komunikaci a marketingu i v celkovém řízení, protože na práci ČHS se nyní podílí poměrně velké množství lidí, kteří se musí navzájem domlouvat a koordinovat svoje kroky s ostatními.

Na závěr bych chtěl nám všem popřát, ať se situace co nejdříve vrátí do stavu, kdy budeme moci bez omezení provozovat náš srdcový sport, ať už na skalách, umělých stěnách nebo v horách!

Jan Bloudek
předseda ČHS

REDAKCE
Míša Košatková
Pavel Blažek

JAZYKOVÁ KOREKTURA
Jarka Marčeková

FOTO NA OBÁLCE
Finále ME Moskva, Eliška Adamovská
Autor Jan Vlirt

UDÁLOSTI ROKU

SKÁLY

Situace, která z kraje roku nastala a ochromila celý svět, vyhnala lezce do skal, kde mnozí z nich strávili mnohem více času než obvykle, a tak se povedlo také pár úctyhodných přelezů.

Matěj Svojtka využil květnové podmínky a udělal si radost přelezem vysněné linky **Betom XIc** na Veřejný dům v Labáku. Jde zřejmě o první přelez této cesty z roku 2011 od Ondry Beneše a Martina Tomáška. O měsíc později si Matěj přidal do sbírky také **Al Capone XIb** na Sicilskou stěnu. Labské údolí bylo v roce 2020 celkově lezecky dost vytížené, což s sebou přineslo spoustu dalších skvělých výkonů v podobě mnoha přelezů kolem obtížnosti Xc – XIa od Vojty Trojana, Vojty Vlka, Honzy Mlejnka, Martina Junglinga, Zdenka Lanka a dalších.

Na Prachově přinesla sezóna pár hezkých přelezů starých "prásků" i pár nových prvovýstupů dle platných pískovcových pravidel. Nezvyklý zájem byl letos o cesty, po nichž dlouho "neštěkl ani pes", přičemž v devadesátých letech byly jedny z nejextrémnějších u nás! Například **"Nejistá Sezóna" XIa** saských, z roku 1991 z dílny Tomáše Sedláčka, zaznamenala letos čtyři přelezy, **Ondra Beneš** dokonce stylem flash, a to ještě tento skvost rozhodně nezažil! "Bourání Pomníku" XIa (též od Tomáše Sedláčka) se také po letech dočkalo více přelezů v jednom roce. Známé jsou minimálně tři. V kurzu byly po letech i ostatní desítky v oblasti. Stále zde vznikají i nové cesty jako třeba "Zlatý déšť" IXc na Krkavčí skály od Honzy "Makaka" Makovičky a Lukáše Čermáka, který je přímou variantou známé cesty "Severní vítr", dále "Víš, že to dobře dopadne" IXc AF / Xa na věž Svatý Václav od Vítka Lachmana nebo například Čudibrk IXb na masiv Lepařovy vyhlídky a Festovní cesta Unterholz na Pečírkovu věž opět od Vítka a Adama Chrpy.

V Adršpachu také vznikají stále nové a zajímavé směry všech možných charakterů! Ať už to byla "Silikóza" Xb na Chuďase od Vojty Rinna a Davida Grigera nebo "prásky" od Matěje Svojtky a jeho party "Podstata" Xc a "Nordgasm" Xb v Himaláji. Mnohými skvosty přispěli také Tomáš "Tomajda" Sobotka, Luka Hadinec, Míra Mach další. Po delší době se oprášil "Ementál" Xa za Pískovnou a narostl počet pytlů na "Obstarožním Strašáku" IXb od Špeka. Jan Žwak s ostatními usilovně pracují na novém průvodci, který už pomalu dostává tvar.

V nedalekých Teplicích si nově můžete vylézt například "Léto snů" XIa na Větrnou – nádhernou linku z dílny Matěje Svojtky a Honzy Nováka.

Mimo pískovce stojí za zmínku přelez cesty **Zvuk Ticha 10+/11–** na Červených stěnách v Srbsku, který se povedl **Andreji Chrastinovi**. **Vojta Trojan** a **Martin Stráník** přelezli cestu Senzace 11 na Krkavce, čímž Martin posunul své maximum.

◂ VÍŠ, ŽE TO DOBŘE DOPADNE XA, **VÍTEK "LACHTAN" LACHMAN** / AUTOR: VLÁĎA ŠOLTYS

Stejně tak se v klasifikaci posunul Denis Pail cestou Glutaman 11- na Holštejně, Markéta Janošová cestou Ekspozytura Szatana 10+ v Polsku. Sourozenci Adamovští si zapsali cestu Tanec s Vlkmi 11- a Eliška navíc Insomnia 11- v Bystrické dolině a Los Brňos 11- ve Višňové. Také Adam Ondra v květnu dokončil na Rovišti na vltavské žule svůj projekt "Bohemian Rhapsody" 9a+ (hard), nejtěžší cestu v Čechách. Jedná se o kombinaci několika cest napříč sektorem Hafty. Cesty vysokých čísel sbíral po celý rok, na konto mu přibyla řada 9a také v Chorvatsku, Rakousku, Itálii a ve Španělsku. Závěr roku trávila řada českých lezců včetně několika reprezentantů v teplejších krajích, kde se dalším povedlo posunout svou klasifikaci o kus dál. **Eliška Adamovská** si zapsala ve španělském Margalef cestu **Pal Norte 8c+** a **Honza Vopat Pal Oeste 8c+**. **Šimon Potůček** ukořistil cestu stejné obtížnosti v chorvatské oblasti Kompanj, a to **All in, I`m out 8c+**.

◂ SENZACE 9A, **VOJTA TROJAN** / AUTOR: MARTIN PELIKÁN

BOULDERING

Nejvýraznějšími postavami na české outdoorové boulderingové scéně byli již tradičně Martin Stráník a Adam Ondra, ke kterým se v roce 2020 přidala také Jana Vincourková a Lucka Hrozová.

Adam Ondra přelezl v Moravském krasu boulder **Iceberg 8C**, **Ledoborec 8C+** a **Brutal Rider 8C+**, který zhodnotil jako nejtěžší boulderproblém v Česku. **Martin Stráník** si mezi nejhodnotnější přelezy přidal boulder **The Kingdom 8B+/8C** a **Primitivo 8C+** ve švýcarské oblasti Ticino a řadu boulderů v klasifikaci 8B – 8B+. Bouldery těchto obtížností přibyly také v “deníčcích” Kuby Konečného, Petra Resche, Štěpána Stráníka, Štěpána Volfa a pár dalších.

Jana Vicourková si jako historicky první Češka zapsala boulder obtížnosti 8B, a to **Conquistador 8B** ve Sklapsku a následně **Rustam Direct 8B** na Holštejně. Na kontě má také mnoho 8A a 8A+ boulderů. **Lucka Hrozová** se v roce 2020 také soustředila na venkovní bouldering a stala se Jany největší konkurentkou. Na podzim zdolala **Conquerer 8A+** a **Napříč Amerikou 8A+** ve Sklapsku.

▸ PRIMITIVO 8C+, **MARTIN STRÁNÍK** / AUTOR: VLADEK ZUMR

MIXOVÉ LEZENÍ

Petr Vícha a **Ján Smoleň** se začátkem roku vydali do Dolomit, kde je zlákala vidina možného prvovýstupu osmdesáti metrové linie WI6+ pod známou cestou JumboJet. To se klukům povedlo, ale na základě pozdějšího pátrání zjistili, že linie byla zřejmě vylezena již dříve. Pár dní před Vánoci si tato úderná československá dvojka nadělila mixový prvovýstup v severovýchodní stěně Kupoly ve Velké studené dolině. Cestu o 335 metrech a 8 délkách pojmenovali **Nesmrtelní blázni M7–**
Další prvovýstupy, které se v Tatrách povedly za účasti českých lezců, byly například: **Den navíc M7**, cesta ve východní stěně Dračího štítu od **Petra Šochmana**, **Jiřího Doubravi** a **Jiřího Huška** a ve stejné stěně také cesta **Zpátky ve hře M5** opět od Šochmana, Doubravy, které doplnili horolezci **Thér a Ehl**.

Také **Mirek Matějec** s **Petrem Vejvodou** vytvořili novou mixovou cestu, a to v Dolomitech. Jedná se sice o poměrně krátkou (90 m), zato náročnou cestu ve Val Travenanzes pojmenovanou **Lucky Strike M8**.

◂ NESMRTELNÍ BLÁZNI M7-, **PETR "PJOTR" VÍCHA** / AUTOR: HONZA "SMOLO" SMOLEŇ

VYSOKÉ HORY

Ve vysokých horách se v české režii nic zásadního neudálo, a to především kvůli omezené možnosti cestovat a dalším pandemickým obtížím. Kdo tedy čekal další parádní výkon například od Máry Holečka, tak se nedočkal. Máru totiž omezila nejen pandemie, ale také zlomenina nohy. Honza “Tráva” Trávníček se musel, stejně jako ostatní, vzdát výpravy do svého oblíbeného Nepálu, kde měl naplánovanou expedici na Makalu – jednu z nejobtížnějších „osmiticícovek“. Nepálské obyvatele postižené “mrtvou” turistickou sezónou, se rozhodl podpořit alespoň veřejnou transparentní sbírkou a na Makalu se snad vydá letos.

Česká horolezecká výprava složená z Pavla Béma, Pavla Kořínka a Jiřího Janáka se na přelomu srpna a září pokusila pokořit nejvyšší doposud nezdolanou horu světa Muchu Chhish (7453 m n. m.) v Pákistánu. V plánu bylo podniknout dva pokusy o výstup, během prvního se dostali do přibližné výšky 6300 m n. m., kde založili třetí výškový tábor a následně se vrátili do základního tábora, aby se připravili na pokus druhý. Ten se bohužel kvůli nepřízni počasí nekonal a hora tak nadále zůstává nezdolaná.

◂ CHAMLANG / AUTOR: MÁRA HOLEČEK

SKIALPINISMUS

Skialpinisté měli v loňském roce štěstí, protože jejich závodní sezóna proběhla z velké části dříve, než veškeré dění „zmrazil“ koronavirus. Z plánovaného seriálu tuzemských závodů – Direct Alpine Českého poháru ve skialpinismu, který opět podpořil HUDY sport, se podařilo uskutečnit úvodní závod O dřevěného Krakonoše v Rokytnici nad Jizerou, Skialp a Skirace Kraličák v Jeseníkách i Scarpa skialp night v Orlických horách. Závodilo se i na Slovensku, výsledky závodu Hore dole Derešom v byly započítány do českého seriálu. „Stopku“ plánovanému mezinárodními MČR Krkonoše 2020 vystavila mimořádná opatření reagující na epidemii koronaviru, platící od poloviny března, kdy se měl závod konat. Tabulky mistrů ČR jsou tedy za rok 2020 nevyplněné. Dodatečně byli vyhlášeni pouze vítězové Direct Alpine Českého poháru ve skialpinismu, kterými se v kategorii dospělých stali Dominik Sádlo a Eliška Vondráčková. Členové malého, pětičlenného reprezentačního družstva se v mezinárodní závodní sezoně 2019/2020 zúčastnili jen jednoho závodu Světového poháru pořádaného Mezinárodní skialpinistickou federací (ISMF). Pro většinu našich reprezentantů to bylo první porovnání se světovou špičkou z alpských zemí a impuls pro další trénink. Na podzim byl sestaven zatím čtyřčlenný reprezentační, juniorský tým, jehož členové by mohli pomýšlet na zimní olympijské hry v roce 2026, kde by se mohl skialpinismus představit. Jeho členové pod vedením trenérky Karolíny Grohové absolovali poctivou přípravu včetně tréninku v Alpách a v prosinci startovali na prvním závodě Světového poháru sezóny 2020/2021 v Itálii.

LEDY, DRYTOOLING

Mimořádným opatřením a omezením ve značné míře unikli, díky zimní sezoně, i závodní ledolezci a drytoolisté. Naše závodnice Aneta Loužecká absolvala tři závody IWC, tedy Světového poháru pořádaného Mezinárodní horolezeckou federací UIAA, a Mistrovství světa juniorů v ruském Kirově, kde vybojovala v obou disciplínách (obtížnost, rychlost) výborná čtvrtá místa. V rychlostní disciplíně, která jí zjevně více sedí, obsadila v celkovém pořadí SP výborné 8. místo.
„Koronaviru navzdory“, za přísných hygienických opatření, se v prosinci, v Brně podařilo uspořádat jediný tuzemský závod roku 2020, Mezinárodní mistrovství ČR – Dry Tool Cup Brno 2020, souběžně se závodem Evropského poháru. Mistry ČR se stali Aneta Loužecká a Pavel Vrtík.

◂ SP SAAS FEE, **ANETA LOUŽECKÁ**, / AUTOR: VLADEK ZUMR

VÍCEDÉLKY

V červenci se **Ondrovi Tůmovi** a **Matěji Svojtkovi** podařil druhý český přelez vážené cesty **Voie Petit 8b** na Grand Capucina. S cestou se kluci seznámili poprvé během soustředění Sokolíků v roce 2016, kdy je zastavil převis v klíčové délce za 8b. Letos, po 34 hodinách strávených ve stěně, to dokázali.

Během letního výjezdu týmu mladých alpinistů – Sokolíků do španělského Picos de Europa se povedlo celkem 15 úctyhodných přelezů včetně dvou půlkilometrových linek za **7c+ El Norte Oculto** a **Via Murciana**. Obě cesty "vybojoval" **Lukáš Ondrášek**, jednou společně s **Eliškou Vlčkovou**, podruhé se **Šimonem Janošecem**.

Zdeněk Novák společně s **Martinem Čepičkou** podnikli 400 metrový prvovýstup **Gorilla Nella Nebia 7c** v italském Travisiu. Cesta vznikla tradičně – s minimem vrtání a zatím je přelezena stylem AF.

▸ VOIE PETIT 8B, **MATĚJ SVOJTKA** / AUTOR: ONDRA TŮMA

SOUTĚŽNÍ LEZENÍ

Mezinárodní závodní sezóna byla poměrně skromná, ale úspěšná. Kromě Adama Ondry se vedlo především Elišce Adamovské, která pro Českou republiku získala cenné kovy a historické úspěchy.

Koncem srpna se podařilo rozběhnout mezinárodní závodní sezónu díky velké snaze a ochotě IFSC a francouzského města Briançon. Na Světovém poháru za Českou republiku nastoupila Markéta Janošová, Tereza Širůčková, Nikola Králíková, Eliška Adamovská, Michaela Smetanová, Štěpán Potůček, Adam Ondra, Jakub Konečný, Martin Stráník a Šimon Potůček.

Do semifinále postoupilo hned pět závodníků: Eliška, Markéta, Kuba, Martin a Adam, do finále se pak probojoval pouze **Adam Ondra, který podal fenomenální výkon a jako jediný topoval finálovou cestu a odvezl si tak z SP suverénní zlato**. Eliška Adamovská sice neprošla semifinálem, ale obsadila celkové 13. místo, což je zároveň zopakovaný nejlepší český ženský výsledek v lezení na obtížnost na SP za posledních 16 let.

Medaile přivezla česká reprezentace také ze zářijového Evropského poháru mládeže v lezení na obtížnost v Augsburgu, kde Eliška Adamovská topovala jako jediná ve své juniorské kategorii a dolezla si pro 1. místo. V kategorii dívky A vybojovala Markéta Janošová 2. pozici. V listopadu proběhl jediný letošní Evropský pohár mládeže v lezení na rychlost, který se uskutečnil v polském Tarnow. Tento závod proběhl pouze za účasti 3

◂ FINÁLE SP BRIANÇON, **ADAM ONDRA** / AUTOR: PETR "KŘOVÍ" CHODURA

Jediným dalším mezinárodním závodem, na kterém startovala česká dospělá reprezentace, bylo ME v Moskvě, kde se závodníci utkali nejen v jednotlivých lezeckých disciplínách, ale také v olympijské kombinaci. Závod byl pro naše reprezentanty poslední možností kvalifikovat se na Olympiádu v Tokiu. Vzhledem ke skromné závodní sezóně v roce 2020 mohli závodníci svou přípravu plně soustředit na konkrétní závody, což přineslo své ovoce. **Nejlepších výsledků dosáhla jednoznačně Eliška Adamovská**, která ukázala to nejlepší, co v ní je, **a stala se vicemistryní Evropy v lezení na obtížnost**. Velkým překvapením byl její postup do finále olympijské kombinace z prvního místa, které znamenalo reálnou šanci, že vybojuje vstupenku na olympiádu. Bohužel ve finále lezla obtížnostní cestu pomaleji než soupeřka Meshková a bouldery topovala využitím více pokusů, což jí nakonec "sesadilo" na **bronzovou příčku**.

▲ FINÁLE ME MOSKVA, **ELIŠKA ADAMOVSKÁ** / AUTOR: JAN VIRT

národností: ČR, Polsko a Ukrajina. Za ČR startovali čtyři závodníci, nikomu se však nepodařilo postoupit do finále.

Stejně jako ve všech ostatních sportech, i v lezení byla závodní sezóna značně zasažena pandemií a vládními opatřeními. Mnoho tuzemských i zahraničních závodů tak bylo přesunuto či zrušeno. V disciplínách obtížnost a bouldering se podařilo uspořádat alespoň důležité závody našich vyšších soutěží Českého poháru, které byly nominačními závody pro sestavení reprezentačních družstev a Mistrovství ČR. Bohužel pro lezení na rychlost došlo ke zrušení MMČR a zůstalo tak pouze u jednoho nominačního závodu. Nejvíce utrpěly Open závody pro děti a veřejnost, kterých byla zrušena celá řada.

Během slunečného zářijového víkendu se již tradičně ve Slaném konalo mezinárodní Mistrovství ČR a Český pohár v boulderingu dospělých a mládeže a Mistrovství ČR a ČP U14. **Eliška Adamovská a Adam Ondra nedali mezi dospělými nikomu šanci a potvrdili**, že jsou naprostou špičkou (nejen) na české boulderové scéně. Kromě Elišky a Adama si tituly mistrů odvezli (opět) Eliška Adamovská a Jiří Chravý (J), Eliška Bulenová a Ondřej Slezák (A), Valerie Pařilová a Adam Adamovský (B), Viktorie Konečná a Jaroslav Šikula (U14), Adéla Bodanská a Lukáš Uherec (U12) a Elen Strculová a David Suchý (U10).

Začátkem září se o tituly mistrů ČR v lezení na obtížnost utkali závodníci v kategoriích U10 – U14 na zlínské stěně Vertikon. Zvítězili Mariana Janošová a Lukáš Mokroluský (U14), Klára Preislerová a Lukáš Uherec (U12) a Elen Strculová a David Suchý (U10). První říjnový víkend pak patřil **Mezinárodnímu MČR** v lezení na obtížnost. Na pražský BigWall se sjeli závodníci všech dospělých a mládežnických kategorií. Finálová kola se dočkala jediného topu, a to v podání Adama Ondry, ačkoliv na dosah mu byl i Kuba Konečný, a sourozenci Adamovští. **Tituly mistrů ČR v lezení na obtížnost získali Eliška Adamovská a Adam Ondra** (Ž, M), Eliška Adamovská a Šimon Potůčekl (J), Markéta Janošová a Marek Jeliga (A), Anna Mihalčíková a Adam Adamovský (B).

ZLATÉ CEPÍNY

Zlatý cepín (les Piolets d`Or) – Oscar horolezeckého a alpinistického světa se uděluje od roku 1991. Původně ve Francii a od roku 2018 v rámci polského Ladek Mountain festivalu. Cenu nezíská ten, kdo doleze nejvýš nebo nejrychleji na vrchol, ale ten, kdo zvolí inovativní či zcela nový směr a svůj výstup nepostaví na finančních a materiálních zdrojích, ale především na zkušenostech. Právě tyto aspekty jsou důležitými kritérii při hodnocení výstupů, stejně tak jako úroveň odhodlání, respekt k lidem – k parťákům, všem členům týmu, místním obyvatelům,... respekt k životnímu prostředí i k budoucí generaci horolezců.

V roce 2009 byl oceněn Walter Bonnati za celoživotní přínos horolezectví a vstoupil tak jako první do horolezecké síně slávy. Waltera následovali velikáni jako Reinhold Messner, Doug Scott, Catherine Destivelle a řada dalších.

První česká jména se mezi finálními nominacemi objevila v roce 2014, kdy byl nominovaný Mára Holeček a Zdeněk Hrubý za prvovýstup Thumba Party severní stěnou nepálského Talungu. V roce 2018 vzbudil pozornost opět Mára, tentokrát se Zdeňkem "Háčkem" Hákem prvovýstupem Satisfaction na Gasherbrum I. Tato nominace byla nakonec proměněna ve vítězství a historicky "první cepíny" putovaly do Česka. Mára s Háčkem se ukázali jako úderná dvojice a v následujícím roce 2019 se opět objevili mezi nominovanými za prvovýstup na Kyazo-Ri nazvaný Lapse of Reason. Jinak tomu nebylo ani v roce 2020, kdy si přivezli Zlatý cepín za prvovýstup Ufo Line na nepálský Chamlang, který byl oceněn také jako Výstup roku 2019 v kategorii velehory.

O tuto severozápadní stěnu Chamlangu, Ufo Line, bojovalo mnoho horolezců – neúspěšně. Nakonec museli přijet profíci z Čech – Mára s Háčkem, kterým se to povedlo a cesta Ufo Line, klasifikovaná nejtěžší lezeckou obtížností "ABO", se tak stala zároveň jejich nejtěžší přelezenou cestou. Není divu, že si za takový výkon vysloužili toto prestižní ocenění.

Stěnu kluci vylezli v druhé polovině května 2019. Na Chamlangu strávili 160 hodin s bivakovacím stanem, jedním osmdesátimetrovým lanem průměru 7 milimetrů, šesti šrouby do ledu, 5 skobami, 5 friendy, třemi plynovými bombičkami, jídlem na pět dní a jejich pověstným smyslem pro humor.
A co si o svých trofejích myslí Háček s Márou? To se dozvíte v krátkém rozhovoru:

Dvakrát jste získali Zlatý cepín, v nominacích byl i váš prvovýstup Lapse of Reason na Kyazo-Ri z roku 2018. Víte o někom dalším, komu se

▸ LADEK MOUNTAIN FESTIVAL, **MAREK "MÁRA" HOLEČEK & ZDENĚK "HÁČEK" HÁK** / AUTOR: MICHAL KWASNIEWSKI

to také povedlo, nebo má doma Zlatých cepínů i více?

Mára: Upřímně nesleduji, kolik kdo má ocenění, jelikož soutěžit čím víc, tím lépe, je od základu přiblblé. Uvědomme si, že pokud porota z celého světa vyhodnotila náš výstup jako výjimečný počin, tím jsme se dostali již na samotnou špici ledovce. A i kdyby to bylo jen jednou, tak to bohatě stačí. Prostě kluci z Česka, kterým za humny kdovíjaký horský obři nerostou, uspěli ve světě. Tím se povedlo ždibík přispět do historie alpinistického klání. Ovšem prvovýstupů, které se mi podařilo za posledních dvacet let zrealizovat, a zároveň rezonovaly v horolezeckém světě, bylo daleko víc.

Háček: Co tak vím, tak prvním párem, který získal toto ocenění dvakrát, jsou Britové Paul Ramsden a Mick Fowler, kterým se to podařilo dokonce třikrát. A jednotlivců je určitě víc. Marko Prezelj myslím dokonce čtyřikrát a snad nějaký i odmítl převzít, to nevím přesně. Zase tolik to taky nesleduji.

Máte už, společně nebo někdo z vás, vyhlédnutý cíl / cíle (kopec, směr), který by mohl rozmnožit vaši sbírku ocenění? Pokud ano, můžete prozradit, jaké máte plány?

Mára: Jasně, že mohu uvést několik cílů a velkolepých prvovýstupů, o kterých přemýšlím a navštěvují mě i ve spánku. Například na obří Masherbrum, K6, Chogolisu, Ultar Sar, což je Karakoram. Pak ještě větší Gyachung Kang, nebo děsivá zeď Baruntse v Nepálu. Případně pokud budete chtít něco horolezecky exotického, tak Monte Sarmiento v Tierra del Fuego na jižním cípu jižní Ameriky. Však samotné detaily, kudy na vršek a i dolů, si musíte již každý vypátrat sám. Kdybyste na jakýkoliv z těchto vrcholů náhodou vyrazili, s úmyslem udělat tam novou cestu, upřímně budu fandit a držet palce.

Háček: Z mého pohledu je společný projekt opět na spadnutí. V koronavirové pauze jsem dobil baterky a ta chuť tam opět je. Nevím, jestli už letos, ale nebráním se tomu. Mára spolu s Tomem Petrečkem plánují Baruntse a Masherbrum. Myslím, že oba tyto výstupy patří do té první ligy a mohou tak znovu aspirovat na mety úplně nejvyšší. Jestli se některé z těchto expedice zúčastním, je zatím ve hvězdách, protože už mám své plány. Takových kopců a výzev je ale nesčetně a věřím, že ještě spojíme síly v nějakém společném projektu.

Dvě ocenění v rozmezí tří let, za Satisfaction z roku 2017 a za UFO Line z roku 2019. Můžete prvovýstupy srovnat, čím jsou si podobné / čím se liší, čím byly charakteristické..?

Mára: Každý z těchto výstupů má své nezaměnitelné kouzlo. Vzájemně je porovnávat nelze. Liší se ve všem, na co pomyslím. Od ledového po skalní lezení, pohořím, výškou i klimaticky. Což je parádní na horském lezení, jelikož nikdy se nejedná o stejný atletický ovál. Vždy přicházejí nové a jiné zážitky. Jediným jednotícím prvkem obou výprav je přátelství a důvěra, kterou mi pokaždé poskytl Hoook Zdenálovitý. :)

Háček: S odstupem času u mne převládá vzpomínkový optimismus. Paradoxně největší mravenčení mám při vzpomínce na velmi strmou stěnu Kyazo-ri.

UFO Line: Ne všichni vědí, jak vznikl název cesty, můžete to znovu vysvětlit? A připomeňme i vznik názvu Satisfaction.

Mára: Název cesty „Satisfaction“ na Gasherbrum vypovídá sám za sebe. Je to zadostiučinění, spokojenost, uspokojení, ukojení, neboli satisfakce. Jednalo se o genesi pěti výprav se stejným cílem, vylézt prvovýstupem na krásnou západní stěnu. V průběhu čtyř pokusů bylo stejné nasazení i připravenost. Jednoduše žádné podcenění, jen osud nám v průběhu nachystal děsivé i tragické okamžiky. Až pátý pokus se proměnil v úspěch, což se odrazilo následně i do pojmenování výstupu. No a co se týče UFO Line, tak základ jména najdeme v samotné v historii. Tedy roku 1981 vylezl Reinhold Messner s Dougem Scottem na jeden z vedlejších sedmitisícových vrcholů v dlouhém hřebenu Chamlangu. Přičemž oba spatřili na vršku cosi zvláštního, co se prapodivně vznášelo po obloze. Jelikož nedokázali objekt blíže rozpoznat, tak spadl do kategorie Unidentified Flying Object. Tahle historka mi ležela v hlavě a při dokončení průstupu jsem měl jasno. Oba dva velikáni měli kliku a viděli chvilku UFáka. Já na rozdíl od nich, jsem ho viděl navázaného každý den na laně, v podobě Hoooka. Líbila se mi tato historická přesmyčka se současností, že se první část pojmenování uchytila. Následně samotný průlez stěnou mi připadal, jak z jiné planety, kde jsme strávili tvrdé a dech beroucí chvíle. Tím vznikla spojenina UFO Line…

UFO Line má klasifikaci ABO. Co to přesně znamená?

Háček: Označení ABO vychází z francouzské horské klasifikace, která zahrnuje veškeré aspekty výstupu. Technická náročnost výstupu, délka výstupu, nadmořská výška, strmost, například ale i objektivní rizika, odlehlost výstupu, ohrožení séraky, kvalita skály nebo ledu. Zkrátka to, co se vám maximálně snaží znepříjemnit už tak těžký výstup. Třeba kratší, byť technicky náročnější, ale relativně bezpečné trasy se mohou klasifikovat níže, než dlouhé kuloáry s velkým objektivním nebezpečím a špatným přístupem po ledovci. Zjednodušená tabulka: F (facile – snadné), PD (Peu difficile – trochu obtížné), AD (assez difficile – docela obtížné) D (difficile – obtížné) TD (trés difficile – velice obtížné) ED (extrement difficile – extrémně obtížné) ABO (abominablement difficile – výstup na hranici možností). Jelikož všechny předcházející pokusy byly neúspěšné a nebezpečí a technické obtíže, kombinované s vysokou nadmořskou výškou nás provázely celý výstup (lezení pod séraky, rozbité ledovce, dlouhé úseky ve strmém až kolmém tvrdém ledu, kratší, ale těžké mixové pasáže, vysoká nadmořská výška), rozhodli jsme se pro ABO.

Máro, ty jsi byl na slavnostním vyhlášení výsledků již třikrát, z toho jednou ve Francii / Itálii – kolébce Zlatých cepínů. Jak hodnotíš přesun vyhlašování do Polska na festival Ladek, je to jiná atmosféra, jiní lidé…?

Mára: Myšlenka udělat z „Cepínů“ putovní festival po světě, je v zásadě dobrá. Pro předchozí ročníky 2018–2020 si ceremoniál zajistili Poláci. Jak to bude dál, nevím. Však porovnat galashow v Chamonix i Courmayeuru, kde jsem byl na vyhlášení za výstup na Talung v roce 2014, versus Lądek –Zdrój 2018 a 2020 je následující. Ve Francii i Itálii, byly dva večery v sálech pod dominantou Mont Blancu pokaždé z jiného úbočí, více okázalé a blyštivé. Však v Polsku prostředí obřího mobilního stanu uprostřed lázeňského města mělo blíž k lidem. Však v jednom i druhém, publikum bylo úžasné, vřelé a přející.

SOKOLÍCI

Kdo jsou Sokolíci? Sokolíci jsou týmem mladých alpinistů z tříletého výcvikového programu ČHS, kteří mají zájem a také předpoklady nejen pro lezení na stěnách a českých skalách, ale především pro big wally a lezení v horách. Pilotní Sokolíci z várky jedna (2016–2017) mají na kontě už řadu úspěšných výstupů a přelezů, za které si v minulých letech odnesli ocenění Výstup roku, jako například Jáchym Srb a Matěj Svojtka za první volný přelez vícedélkové cesty „Sultan al-Mujahidin“ v Jordánsku (2017), Petra Růžičková a Tereza Svobodová za nejtěžší jordánský big wall vylezený ženami „Rock Empire“ (2017) a Ondra Tůma s Matějem Svojtkou, za prvovýstup vícedélky „Morning Sun Street“ (s Ondrou Benešem a Christianem Fascendinim) také v Jordánsku (2019). A kdo byli Sokolíci číslo 2? Na základě výběrového řízení se v roce 2018 vybral osmičlenný tým, ze kterého cyklus dokončili tito lezci: Zbyšek Černohous, Šimon Janošec, Sam Maštálko, Honza Novák, Lukáš Ondrášek, Kuba Skočdopole a Eliška Vlčková. Za tři roky výcviku se Sokolíci pod vedením Standy Mitáče a řady zkušených lezců a alpinistů podívali do pískovcového Saska, na žulu italského Bergellu, do zimních Tater, na švýcarské jehly Varappes, do francouzského Chamonix nebo do odlehlého pohoří Picos de Europa ve Španělsku na půlkilometrovou stěnu Naranjo de Bulnes. Jednotlivé výjezdy shrnuli sami Sokolíci.

◂ **LUKÁŠ ONDRÁŠEK** / AUTOR: STANDA MITÁČ

25

SASKO

První výjezd druhého cyklu Sokolíků byl v roce 2018 do saských pískovcových oblastí Schrammsteine, Affensteine a Rathen.

“Má se za to, že lezení na písku je výbornou přípravou do hor, proto jsme zamířili právě do Saska. Měli jsme si zvyknout na odlezy, zlepšit se v zakládání jištění a stmelit kolektiv. V horách je velmi důležité lézt rychle – dostat se na vrchol, než přijde bouřka nebo tma. Mně s Jurajem se podařilo “zatmět” hned v Sasku na Falkensteinovi. Nalézali jsme do cesty už při západu a na vršku jsme byli za soumraku. Jenže Falk je rozložitá věž, a tak náš vrchol vůbec nebyl ten, kde je knížka a slaňák. Naštěstí jsme byli, jako správní horalové, vybaveni čelovkami. Na tyčku od knížky jsme skrz tmu mžourali, ale nemohli jsme se k ní dostat. Náš další postup vedl směrem dolů, než jsme se dostali na místo, kde jsme mohli překročit do správné cesty. Ke slaňáku jsme se nakonec dostali a na zemi jsme opět stáli nohama chvíli před půlnocí. Něco nám to ale nejspíš dalo, protože pak už jsme nikdy na výjezdu podobný problém s tmou neměli (dvakrát nás sice chytla buřina, ale to je jiný příběh).”

BERGELL

Koncem července 2018 se uskutečnilo další horolezecké soustředění, tentokráte v italském Bergellu.

“Bergell a údolí Vall di Mello je především známé závodem Mello Blocco. Nás však lákají žulové katedrály, ke kterým po pár hodinách chůze dorazíme. Stěna Qualido s výškou okolo 700 metrů nás okouzlila na první pohled. Na ten druhý nás školí úvodní plotnové délky v cestě Magic line za 7c. Komplexní příprava je nezbytná a zjišťujeme, kde máme mezery. Pavel Jonák – zkušený veterán vysokých stěn nám ukazuje správnou cestu k bigwallu. My chceme poznat víc, takže se přesuneme pod vrchol Punta Alievi (3121m), kde do procesu vstupuje počasí. Ledem a sněhem ohlazené úvodní délky cesty Inschallah 6b+ (750m) obrušují naše emoce na základní vjemy. Je to pěkné technické lezení v plotnách. Přicházející bouřka za hřebenem nás zdraví, takže krátká vrcholovka a jedeme do údolí za hřmotu blesků a vodopádů. Mnoho zážitků a zkušeností jsme si odnesli z tohoto žulového ráje do dalších akcí. Už víme, že materiál, logistika a hlavně dobrá nálada jsou důležité pro povedenou akci.“

▸ **ELIŠKA “BĚTKA” VLČKOVÁ** / AUTOR: STANDA MITÁČ

ZIMNÍ TATRY

V březnu 2019 zamířili Sokolíci pod vedením Radka “Zobana” Lienertha a Ládi “Lájoše” Petráše do okolí Chaty u Zeleného plesa známé jako „Brnčálka“ a v Dolině Zeleného plesa lezli cesty, ledy, drytoolové cesty a někteří z nich také v mezičase vyrazili na skialpy.

“Cením si toho, že jsem v horách takto byl, protože bez podobné příležitosti bych se do tak extrémního lezení v zimních Tatrách sám nedostal. Hory mají v zimě přidanou hodnotu a když jsem tam byl, ten pocit je k nezaplacení.
Lidé postupně dobývají všechny možné prostory, které lze teoreticky dobývat. Od toho virtuálního, do kterého jsme už povětšinou přesunuli těžiště našeho života (pokud do monitorů a displejů koukáme víc jak polovinu bdělého dne), přes ten meziplanetární, tam jsme na tom zatím o dost hůř, podobně jako do hlubin země. Nejhlubší vrt má jen několik kilometrů (průměr země má přitom kilometrů přes 12 tisíc). No a proč o tom mluvím, protože i hory lidé navštěvují stále více. Dříve se dalo být v Tatrách měsíc a člověk nikoho nepotkal a ještě dříve tam žili zubři. Byla to pustina jako je zatím dnes vesmír. Když jsme jeli na víkend přespat na hřeben, abychom se sžili s vybavením a prostředím zimních hor, potkali jsme nejednoho skialpinistu. A tak nakonec to, co začíná být cennější a cennější je být někde, kde před tím nikdo nebyl. Být někde sám je vzácné. Pohyb v zimních horách může být v tomto splňující.”

Juraj Kováčik

AIGUILLES DORÉES

Tým Sokolíků se vydal v červnu 2019 do „švýcarského Chamonix“ na dva týdny obléhat žulový ráj v okolí ledovce Saleinaz.

“Plánovaný výjezd na Aiguilles Dorées byl senzačním nápadem, jak ochutnat letní Chamonix bez zbytečných davů. Tato odvrácená švýcarská strana Mont Blanc masivu nabízí stejně kvalitní zážitky v jemné žule s poněkud vyšším nárokem na nastoupené metry vlastními silami. Už dvoudenní cesta do bivaku prověřila naše alpinistické dovednosti silnou bouřkou, která se v jednom případě úspěšně pokusila o likvidaci našich stanů. Úspěšné dobití Envers des Dorées, který byl po následující týden i naším útočištěm, se nám za odměnu naskytla možnost řádně zpracovat místní jemnou žulu s odvážnými odlezy i sympaticky odjištěnými pasážemi. Já osobně bohužel tuto scenérii sledoval jen ze spacáku díky zákeřné viróze, která se rozhodla propuknout hned první den. Na druhou stranu, hezčí místo na léčení než bivak ve třech tisících metrech, jsem si snad vybrat nemohl. Po sedmi dnech u ledovce Saleina jsme se ještě rozhodli pro přesun pod impozantní Petit Clocher du Portalet. Krásnější lezení na žule jsem snad jinde než na této masivní jehle, nezažil. Pokud se plánuji z tříletého sokolického cyklu ještě někam vrátit, tak je to právě sem. Vždyť místní spárové lahůdky uhranuly i mistru řemesla, švýcarskému Didier Berthodovi, jež je autorem mnoha místních linií.”

Samuel Maštálko

◂ **SAM MAŠTÁLKO** / AUTOR: STANDA MITÁČ

CADARESE

Podzimní výjezd roku 2019 vedl do spárařského ráje, který na pohled připomíná jizerskohorskou žulu, na dotyk však naprosto rozdílného.

“ “Jammin’ in da crack, I’m jammin’ in da crack!”, vzpomínám na Samovy repíky, které vcelku dobře charakterizují dny strávené v italském Cadarese. Zájezd, při kterém jsem lezla poprvé pořádně na žule, proběhl v následující sestavě: Standa, Sam, Šimon a já. Po celý pobyt jsem si připadala jako malé děcko v hračkářství. Těch spár všude kolem! Nevěděla jsem, jakou zkusit dřív! Začali jsme zlehka, ale postupně jsme zkoušeli těžší a těžší. Pěkně jednu za druhou. Kluky však okouzlila krásná, šest metrů dlouhá stropová širočina nesoucí název ,,Turkey crack”. Rozhodli se zkusit štěstí. Sam, ověšen všemi velkými friendy, které jsme měli, se do ní hned pustil. Po úspěšném nacvakání stropové části už se Šimonem mysleli jen na to, jak toho “Krocana” ztrestat. Další dny mě vyzvali, ať do něj taky nalezu. Několik rad a probojovala jsem se až na konec stropu (kde však cesta zdaleka nekončí). Program na zbývající dny byl jasný. Pár nadějných pokusů a pocit, že stačí málo a cestu vylezu. S tím se pak neodjíždí snadno. Proto návrat proběhl dříve, než jsem sama čekala. Za týden opět na místě činu a tentokrát jsem neodjela bez kořisti.”

Anča Šebestíková

LABÁK

Sokolíci během jara 2020 plánovali uskutečnit metodické bigwallové soustředění na Monte Brento v Itálii poblíž Arca. Cestovat do Alp se však nesmělo, a tak se sešli alespoň v Labáku, kde jim své know how předával Ondřej Beneš.

“Je pravdou, že spojení Labák a bigwallová technika zní zvláštně, nicméně k základům nám toto údolí posloužilo parádně.
Během víkendu nám jako metodický guru sloužil Ondra Beneš, který nám na skalce za hospodou ukázal vše potřebné z lanových technik a všechno jsme si během víkendu prakticky vyzkoušeli. Všichni jsme se ujistili v tom, že být ve stěně víc dní je opravdu dřina, která ovšem stojí za to a dá se zmírnit správnými znalosti.

Metodické dopoledne jsme doplnili lezeckými odpoledny, a protože jsme byli v Labáku, kde se snoubí klasiky se sportovkama, tak jsme si parádně zalezli. Za zmínku třeba stojí Cesta námořní pěchoty na Indiánku se svým lehce převislým sokolíkem v koutě, širočina Adršpašské orgie na Panice nebo parádní sportovnější kousek od Hudyho Kante Phylosophy po převislé hraně s parádním výhledem na celé údolí.”

Zbyšek Černohous

▸ **ŠIMON JANOŠEC** / AUTOR: STANDA MITÁČ

PICOS DE EUROPA

Snů o bigwallech v Pákistánu nebo Kyrgyzstánu se museli vzdát. Mohlo se cestovat pouze po Evropě, a tak v létě 2020 vyrazili na poslední společnou akci do hor Picos de Europa (Španělsko) a do Chamonix (Francie).

“Murciana 78 – dobrá výzva… S Lukášem se pouštíme hned do pořádného dobrodružství. První kontakt se skalou. Je chladná a drsná! Celkem v klidu dolézáme pod Klíčovou délku! První pokus dává Lukáš, po něm se do průlezu pouštím já. „Hmm, docela hustý kroky!“ No, zase tak husté asi nebyly, protože ji Lukáš odpaluje z druhé rány.

V průběhu týdne na “Pomeranči” se daří ještě pár zajímavých přelezů! Třeba, “El norte oculto” 7c+ v podání dua Lukáš a Bětka nebo třeba “Gizon Berri Bat Naiz” za 7b, které přelézám já a Lukáš.

Chamonix… S Ondrou Mrkvovským se chystáme do Jorassů. Když přicházíme pod Walkera, nevypadá to úplně ideálně. Začíná bouřit a pršet. Ráno stěnou protékají potůčky vody. Sluníčko ale svítí a je relativní teplo. Jde se na věc. Lezeme. Rébufatův kout i 75m zářez dáváme na AF. Jsou jak tobogán vylité potokem vody. V půlce dne nám začíná sněžit. No co, je to jen sníh. O délku dál se sníh mění v déšť. No co, dáme bivak. Druhý den se opět setkáváme s mokrem. Probíjíme se volnými šutry. Znovu bivakujeme. Druhý den dochází plyn, a tak rychle upalujeme na vrchol! Dolů to ale taky nebyl žádný med!

„Cesta nekončí na vrcholu, ale až dole v chalupě!“

◂ **HONZA NOVÁK** / AUTOR: STANDA MITÁČ

KAŽDÝ TALENT POTŘEBUJE PODPORU

Mountain Equipment
je hrdým partnerem projektu na podporu
týmu mladých alpinistů Sokolíci ČHS

MOUNTAIN EQUIPMENT

Honzal Novák ve spáre
Melissa 7a, Little Yosemite,
Envers de Aiguilles, Chamonix

AO / 2020

Rok 2020 měl být pro lezecký svět zcela zásadní. Poprvé v historii je lezení součástí Olympiády a my máme Adama Ondru – zlaté želízko v ohni! Bohužel, stejně jako vše ostatní i dlouhočekávaná olympiáda v Tokiu se odložila a Adam tak získal “rok volna”. Jak s ním naložil, popsal v následujícím textu.

Rok 2020 byl celkem jasně nalajnovaný. Trénink, trénink a ještě jednou trénink, několik přípravných závodů před Tokiem, v létě Olympiáda a pak tradá – nějaký čas už mě na závodech nikdo neuvidí a hlavně už mě nikdo nikdy neuvidí na rychlostnické stěně. Píše se rok 2021 a já stále zkouším běhat po stěně co nejrychleji. Ale některé věci prostě člověk neovlivní a musí se přizpůsobit.

Když na začátku roku začaly prosakovat zprávy o novém čínském viru, zpozorněl jsem. Když se většina zemí ocitla v lockdownu, následující týdny byly asi nejhorší. Bylo nesnesitelné čekat, jak to s tou Olympiádou bude. I když se zdálo stále méně a méně pravděpodobné, že by tak masivní akce mohla proběhnout, Olympijský výbor stále odkládal rozhodnutí. Když rozhodnutí o odložení konečně přišlo, spadl mi kámen ze srdce. Něco, co by ještě dva měsíce předtím byla situace jako z hororu, jelikož to znamenalo další rok tréninku na umělé stěně, pryč od skal a navíc trénink disciplíny, která není moje nejoblíbenější, se najednou zdálo jako šance.

Výborně se prolnula spolupráce s novým trenérem Petrem Klofáčem, který mi dal mnoho motivace a

▸ HANGÁR BRNO, **ADAM ONDRA** / AUTOR: PETR “KŘOVÍ” CHODURA

SP BRIANCON, **ADAM ONDRA** / AUTOR: PETR "KŘOVÍ" CHODURA

nových způsobů tréninku, jak bych se mohl zlepšit nejen na rychlosti, ale i ve zbývajících disciplínách. To znamenalo, že na rozdíl od mnoha dalších sportovců, kteří se možná v karanténě potýkali s nedostatkem motivace, já jsem naopak motivací překypoval. Odložení Olympiády sice znamenalo o rok delší trénink, ale také fakt, že jsem se v průběhu jara dostal na skály, což bych se normálně nedostal. Podíval jsem se u nás na nějaké skalní resty, které jsem měl dlouho v hlavě, ale když se mohlo cestovat, vždy převážily nějaké zahraniční cíle. Z jara si velmi vážím cesty Bohemian Rhapsody 11+ na Rovišti, v domácím Moravském krasu mě velmi potěšily dva bouldery za 8C+ Ledoborec a Brutal Rider.

Na léto se objevil v kalendáři závod Světového poháru ve Francii v Brianconu, a to byla velká motivace se na něj pořádně připravit a ověřit, že příprava funguje. Stanovil jsem tento závod jako absolutní prioritu a trochu záměrně jsem na sebe vytvořil velký tlak. Po delší odmlce od závodů jsem cítil opravdu velký hlad po závodění a velmi jsem si ho užil. Závod vyšel opravdu do puntíku, vyladění formy, výkon a psychický stav v samotném závodě. Jeden z nejdokonalejších závodů kariéry, a zároveň jeden z těch, které si opravdu budu pamatovat. I přes určité restrikce byla divácká kulisa nezapomenutelná.

Začátek podzimu jsem strávil opět tréninkem a konec podzimu jsem si plánoval užít na skalách. Cílem byla cesta Perfecto Mundo 9b+ ve Španělsku, která pro mne byla velkou výzvou kvůli svému charakteru lezení. Po šesti týdnech ve Španělsku za nepřízně počasí se bohužel přelez nakonec nepovedl a ani cíl vyčistit si hlavu na skalách se úplně nevydařil, jelikož dramatický průběh zkoušení mě stál poměrně dost energie a „nezalezl“ jsem si tak, jako jsem plánoval, ale beru to jako lekci a motivaci k dalšímu tréninku.

Přelomem roku se vlastně vracím zpět o rok. Více než půl roku do Olympiády, hlavně trénink a několik přípravných závodů přede mnou. Věřím ale, že v tom „zbytečném“ roce 2020 jsem udělal spoustu práce a uchoval si motivaci.

text: Adam Ondra

▸ PERFECTO MUNDO, **ADAM ONDRA** / AUTOR: PETR “KŘOVÍ” CHODURA

JAK TRÉNUJÍ TI NEJLEPŠÍ Z ČHS?

V České republice máme několik zvučných jmen, která již dobyla svět soutěžního lezení nebo k tomu mají alespoň dobře nakročeno. Ke zlepšování a lezeckému růstu je potřeba zajistit jim kvalitní zázemí a tréninkovou infrastrukturu, která je srovnatelná s podmínkami ostatních špičkových lezců na světové úrovni.

V tomto ohledu se snažíme dělat maximum a v posledních dvou letech jsme se opravdu hodně posunuli.

Dříve byly tréninkové podmínky a lezecké zázemí našich závodníků i talentů z řad mládeže poměrně omezené – trénovalo se na běžných stěnách, kde byli k našim závodníkům vstřícní a poskytli jim potřebný prostor. Na základě této spolupráce vznikla před pár lety první tréninková centra reprezentace, ale i v nich byl trénink přizpůsoben hlavně tomu, co daná stěna nabízela, nikoliv tomu, co špičkoví lezci potřebují.

Na lepší časy se začalo „blýskat“ v roce 2019, kdy se díky investiční dotaci od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy podařilo pořídit systemboardy, naklápěcí boulderingové stěny a sady kvalitních závodních chytů, které jsou k dispozici na dalších lezeckých stěnách, které se staly kvalitním tréninkovým zázemím pro naše nejlepší závodníky a talenty. Další významné zlepšení přinesl rok 2020, kdy se nám, opět díky investiční dotaci, podařilo pořídit další sady chytů, tréninkové posilovací desky “Climbro”, ale hlavně vybudovat a vybavit nová, špičková tréninková centra (TC):

Prvním je samostatný profil pro lezení na obtížnost na brněnské HUDY stěně, kde budou různorodé cesty vysokých obtížností od řady českých i zahraničních stavěčů. Na stejné stěně vznikly také standardní cesty pro rychlostní lezení.

“Hlavní částí nového prostoru je tréninková část se svěťákovým profilem (celkem 15 jistících linií), dvě certifikované dráhy pro rychlost a prostor doplňují linie určené zejména pro trénink mládežnických oddílů.

První cesty v obtížnostech 7b až 9a v tréninkovém profilu postavili Vojta Vrzba, Jan Šolc a především Jacopo Larcher.”

Radek Lienerth

V novém Jungle Sport Parku v pražských Letňanech a ve Zlíně byla postavena tréninková bouldrovka.

◂ HUDY STĚNA BRNO / AUTOR: PETR “KŘOVÍ” CHODURA

“Tato kráska je určená primárně pro trénink reprezentace, což je patrné už z designu české vlajky, která zdobí pravou část stěny.
Na celkem 200 m2 jsou postaveny bouldery pěti obtížností. A rozhodně nejde o žádné rozlezovky. Nejen reprezentanti tak budou mít možnost trénovat na boulderech stavěných ve stylu, který drží krok se závodním světem, čemuž odpovídají i zvolené značky chytů.
Spolu s dalšími 400 m2 spodní boulderovky, 2000 m2 lezení na laně a chystaným tréninkovým zázemím je Jungle Sport park jedním z ideálních míst pro přípravu vrcholových lezců.”
Kateřina Chvojková

Kvalita tréninku ovšem nespočívá jen v zázemí, které je sportovcům k dispozici, ale také v přístupu, metodách a dalším vybavení. V minulosti stála příprava reprezentantů především na individuálním tréninku, kdy každý trénoval pod vlastním trenérem a společně se setkávali spíše sporadicky. V současné době, kdy má reprezentaci na starost především Petr Klofáč a Saša Gendová, je velký důraz kladen právě na společné tréninkové akce a soustředění v Česku i v zahraničí, která jsou na rozdíl od individuálních tréninků zdrojem motivace, většího nasazení a nabízí širší možnosti reprezentačním trenérům pro konzultaci s reprezentanty a sjednocení jejich tréninkových přístupů. K tomu slouží také tréninkový deník Yarmill, kam jsou jednotlivé tréninky zaznamenávány. Díky této aplikaci se daří centralizovat tréninkovou evidenci, sdílet tréninkové postupy a usnadňuje komunikaci reprezentačních trenérů se závodníky a jejich osobními trenéry. Vývojáři Yarmilla ve spolupráci s trenéry, fyzioterapeuty a dalšími aplikaci neustále rozšiřují a zdokonalují pro potřeby lezců. V roce 2021 dojde k jeho propojení s tréninkovou aplikací speciálních inteligentních hangboardů Climbro, které ČHS rozmístil do řady tréninkových center..

Během všech fází tréninkového období jsou k dispozici Patrik a Nikol Chovanovi a další fyzioterapeuté z Fyzio Gym Cooper. Zajišťují jim fyzioterapii, pohybovou terapii, trénink i specializované masáže, a to pro členy české reprezentace v soutěžním lezení, VSCM a talentovanou mládež do 14 let. Užší spolupráce byla zahájena také s odborníkem na sportovní výživu MUDr. Tomášem Soukupem a mentálním koučem Tomášem Hvoreckým, jejichž vstupy se ukazují jako nedocenitelná součást tréninkové přípravy našich reprezentantů.
Kdo je ta talentovaná mládež a kde se berou reprezentanti?

Děti a mládež, kteří mají pro lezení předpoklady a talent, si ČHS bere “pod svá křídla” ve Vrcholovém sportovním centru mládeže (VSCM) a Sportovních

▸ JUNGLE LETŇANY / AUTOR: PETR “KŘOVÍ” CHODURA

středisích mládeže (SpS).

VSCM pro sportovní lezení bylo vytvořeno v roce 2017, od té doby podporuje talentovanou mládež ve věku 15 – 23 let, tedy lezce spadající do mládežnických kategorií B, A, Junior plus dospělí do 23 let. V rámci VSCM se jeho členové účastní zahraničních i domácích tréninků a soustředění převážně ve třech regionech (Praha, Ostrava, Brno), kde jsou k dispozici také tréninková centra reprezentace. Pro rok 2021 počítáme s vytvořením dvou VSCM center, která vzniknou při tréninkovém centru Hudy Brno a Jungle Sport Park Brno.
V roce 2020 se podařilo rozběhnout také zmíněná Sportovní střediska mládeže pečující o talentované děti a mládež ve věku 9 – 14 let, čímž jsou podchyceny veškeré věkové skupiny. Sportovní střediska jsou předstupněm a odrazovým můstkem pro přechod do VSCM a reprezentace.

Jejich úkolem je rozvíjet všeobecné pohybové schopnosti a základní dovednosti talentovaných dětí, vytvářet u nich pozitivní vztah ke sportovnímu lezení, trénování a závodění a rozvíjet přiměřenou výkonnost. Prozatím fungují tři SpS pro oblast Čechy, Morava sever a Morava jih, v budoucnu by ale měl být tento status přidělován oddílům pracujícím s talentovanou mládeží.

◂ SOUSTŘEDĚNÍ V JABLONCI NAD NISOU / AUTOR: TEREZA ČERMÁKOVÁ

Připraven na vše, co vám zítřek přinese
Nový Caddy

Partner pro velkou rodinu

Velká rodina si zaslouží pohodlí. A k tomu spoustu místa. Proto s sebou nový Caddy v krátké i dlouhé verzi (Maxi) přiváží místo až pro sedm osob. O vaše pohodlí se postarají přední sedadla ergoComfort a nový podvozek s prvotřídními jízdními vlastnostmi a komfortním tlumením nerovností. Do digitálního světa vás přenese nejmodernější interiér s až 10,5palcovou obrazovkou infotainmentu, zobrazením navigace na digitální přístrojové desce před řidičem a s mnoha praktickými odkládacími prostory. Vaše bezpečí má na starost 19 nejmodernějších asistenčních systémů, včetně např. hlídání mrtvého úhlu a čtení dopravních značek. Ať už vám zítřek chystá jakékoliv výzvy, s vozem Caddy v tom nikdy nebudete sami. Jste připraveni na novou posilu?

Na obrázku je model s příplatkovou výbavou.
Kombinovaná spotřeba a emise CO_2 modelu Caddy:
4,5–6,0 l / 100 km, 119–136 g/km.

Užitkové vozy

Auto Podbabská
Váš partner na cestách.
www.autopodbaba.cz

ROK 2020 V ČHS

Rok 2020 rozhodně nebyl obvyklý. Zpočátku běželo vše jak má, ale v březnu přišel koronavirus, který vynuloval většinu plánů olympijského roku. Omezení se promítla i do členské základny – členů přibylo, ale méně, než v předchozích letech. Na konci roku měl ČHS přes 29 tisíc členů, průkaz na rok 2020 si zakoupilo téměř 18 tisíc z nich. Většina členů byla registrována v oddílech, individuálních členů bylo přes 8 tisíc a členů do 18 let téměř 11 tisíc. Počet oddílů zůstal téměř stejný (404), zvýšil se ale počet těch, které jsou samostatnými spolky (85).

Valnou hromadu ČHS, která se tradičně koná koncem března, se podařilo uskutečnit až 13. června. Program byl náročný a průběh svižný. Podařilo se schválit zásadní novelu Stanov, díky které se Valná hromada mění ze shromáždění členů na shromáždění delegátů zastupujících oddíly, s klíčem pro stanovení počtu hlasů podle počtu členů. Valná hromada odsouhlasila zakomponování pojištění odpovědnosti do členských příspěvků členů ve věku od 19 let a schválila také zvýšení členských příspěvků o 200 Kč a zvýšení věkové hranice seniorů na 66 let. V doplňujících volbách do Výkonného výboru byl zvolen P. Blažek, M. Klíma a J. Oliva (činnost ve Výkonném výboru ukončil M. Veselý a P. Aksamit).

ČHS hospodařil s rozpočtem v celkové výši 20,6 mil Kč, příjmy ze státních dotací činily 13 mil. Kč. Čerpání rozpočtu se kvůli omezením částečně odchýlilo od plánu, restrikce dopadly nejvíce na závodní sport a vzdělávací aktivity. Díky operativním úpravám se ale činnost nezastavila a podařilo se efektivně využít i předělené dotace. ČHS již druhým rokem využil investiční dotaci MŠMT na posílení infrastruktury pro soutěžní lezení. Výsledkem jsou vybavené lezecké stěny v Brně, ve Zlíně a v Praze, sady chytů pro tréninková centra a tréninkový systém Climbro, vše v celkové hodnotě 10 mil. Kč.

Činnost ČHS opět podpořili tito partneři: Rock Point, Montura, Singing Rock, HUDY sport, Rock Empire, Mountain Equipment, Tendon, UNIQA pojišťovna. Stabilní zůstala také sestava našich mediálních partnerů – Lezec.cz, Montana, Horyinfo.cz a Svět outdooru.

Během roku se uskutečnilo 11 jednání Výkonného výboru, většina alespoň částečně on-line. Složení Výkonného výboru se doplňujících volbách změnilo, M. Klíma se ujal funkce 1. místopředsedy odpovědného za ekonomiku. K nejdůležitějším

◂ ADRŠPACH / AUTOR: HONZA GERLICH

tématům jednání Výkonného výboru patřily hlavní cíle a priority ČHS, rozvoj marketingových a mediálních aktivit, podpora oddílů, rozvoj soutěžního lezení včetně systému vzdělávání trenérů a řada další.

Předseda ČHS J. Bloudek se aktivně účastnil plenárních zasedání a dalších jednání mezinárodních organizací, jichž je ČHS členem – UIAA, IFSC, EUMA. ČHS se zapojil do dvouletého mezinárodního projektu Good Governance of Climbing and Mountaineering in Europe, jehož cílem je zlepšit v EU podmínky pro provozování horolezecké infrastruktury – horských chat, stezek a lezeckých oblastí. ČHS se stal vedoucím partnerem v tříletém evropském grantu zaměřeném na nejvyšší úroveň trenérského vzdělávání, na kterém participuje i IFSC Europe.

Členové ČHS mohli využívat, díky přidruženému členství v SHS JAMES a spolupráci se Slovinským horolezeckým svazem slevy na tatranských chatách a chatách ve Slovinsku. Cestovní pojištění UNIQA si koupilo cca 5,7 tisíce členů a balíček Trio přes dvě tisícovky členů. Na členy ČHS se opět vztahovaly pojistné smlouvy uzavřené Českou unií sportu nebo Českým olympijským výborem – úrazové pojištění, cestovní pojištění pro reprezentanty a doprovod a pojištění odpovědnosti pro trenéry a instruktory. Paletu pojištění se na konci roku podařilo rozšířit o pojištění odpovědnosti členů za škody způsobené při provozování horolezecké činnosti a dalších outdoorových aktivit. Rámcová smlouva uzavřená mezi ČHS a pojišťovnou Kooperativa automaticky kryje dospělé členy ČHS a platí od začátku roku 2021. Podpora tradičních horolezeckých akcí formou grantů byla tentokráte omezena, neboť většina akcí byla kvůli epidemii zrušena. Členové si mohli jako vždy půjčovat průvodce a další publikace z knihovny ČHS. Informovanost byla zajišťována prostřednictvím webu, facebooku a od podzimu i instagramu, a také prostřednictvím čtvrtletních elektronických Zpravodajů a Ročenky ČHS.

Činnost ČHS zajišťovaly především odborné komise: komise soutěžního lezení, závodního skialpinismu, tradičního skialpinismu, alpinismu, ledolezení, mládeže, metodická komise (která převzala agendu zrušené lékařské komise) a centrální vrcholová komise. Do vedení komise soutěžního lezení byla na začátku roku jmenována D. Fajbišová, předsedou centrální vrcholové komise byl s účinností od ledna 2021 jmenován P. Weisser, řízením komise ledolezení byl na konci roku pověřen P. Resch.

Epidemií koronaviru byla postižena hlavně oblast soutěžního lezení, a to jak v oblasti tuzemských, tak v oblasti mezinárodních závodů, které byly soustavně odsouvány či rušeny včetně Olympijských her v Tokiu, kde mělo mít lezení premiéru. Krizová opatření se dotkla i tréninkových možností, na jejichž posílení a rozvoj včetně využití tréninkových deníků Yarmill se s velkým úspěchem soustředil celý trenérský tým. Přes veškeré překážky se podařilo uskutečnit nominační závody a mistrovské závody, sestavit reprezentační týmy a vyslat je na důležité mezinárodní soutěže, ze kterých naši reprezentanti dokázali přivézt řadu cenných umístění včetně několika medailí. Ve značně ztížených podmínkách se podařilo rozběhnout systém sportovních středisek mládeže a celkově posílit a konsolidovat celou scénu soutěžního lezení.

Závodní skialpinisté se kvůli koronaviru museli obejít bez mistrovství ČR, v drytoolingu se uskutečnil jediný závod – mistrovství ČR spojené se soutěží Evropského poháru. Koronavirus změnil plány mladých alpinistů – Sokolíků, kteří se museli z plánovaného výjezdu do Kyrgyzstánu přeorientovat na španělskou a francouzskou žulu. V únoru, při zahájení Jizerské 50 byly vyhlášeni vítězové ankety Výstupy roku 2019. Oceněný prvovýstup UFO Line na Chamlang v podání M. Holečka a Z. Háka získal o pár měsíců později prestižní mezinárodní ocenění Zlatý cepín! Na konci května jsme si připomněli smutné výročí – uplynulo 50 let od tragédie československé expedice, jejíž členové zahynuli v Peru pod Huascarán.

Do sítě klubů mládeže bylo zapojeno 52 oddílů, kterým byly poskytnuty finanční příspěvky na sportovní činnost v celkové výši cca 596 tisíc Kč. Práce s mládeží byla podpořena i prostřednictvím grantů ve výši půl milionu korun, které se však kvůli koronaviru podařilo využít jen zčásti. Krizová opatření se „podepsala“ i na druhém ročníku Open závodů, které byly postupně odsouvány a rušeny. S velkým štěstím se podařilo na Rabštejně zorganizovat finálové kolo 3. ročníku soutěže Mladí horalové v přírodním víceboji.

Omezení se negativně promítla do vzdělávacích programů – instruktorské a trenérské kurzy byly opakovaně přesouvány či rušeny, proběhl jen instruktorský kurz zaměřený na sportovní lezení. Tradiční Pelikánův seminář věnovaný horské medicíně byl zrušen, podařilo se však zvládnout několik metodických akcí pro členy a veřejnost – kurz vícedélkového lezení byl pro velký zájem realizován ve dvou termínech. Ve spolupráci s UIAA a s ČSHP se podařilo vydat český překlad metodické publikace UIAA a nadace Petzl – Manuál alpinismu: léto, o kterou je velký zájem.

Doba koronavirová s sebou přinesla zvýšený zájem o tuzemské skalní oblasti, a ten pak problémy hlavně v oblíbených a hodně navštěvovaných oblastech. Centrální vrcholové komisi se podařilo zorganizovat dva semináře zaměřené na osazování jištění. Granty na údržbu skal, na něž bylo alokováno 100 tisíc Kč, byly využity jen zčásti, neboť řadu brigád nebylo možno uskutečnit. Díky Oblastní vrcholové komisi Labské pískovce se podařilo vymezit skály v NP České Švýcarsko, které jsou povoleny pro lezení. Vyjednali jsme nová povolení pro Goethovy skály a Váňův kámen, povolení pro další oblasti včetně Jizerských hor, pravého břehu Labáku či Bořně byla předjednána. V polovině roku byly vydány nové verze aplikace Skály ČR.

VÝSTUPY ROKU 2020

Vzhledem k tomu, že rok 2020 nepřál výjezdům do zahraničních hor a skalních oblastí, se sešlo méně nominací než obvykle. Ovšem i přesto byly výkony, které si ocenění zasloužily, a to v následujících kategoriích:

TALENT ROKU
Josef Šindel (13 let) – **“Tanec s vlkmi” 8c**; Krpcovo, Slovensko; 13. 9. 2020

HORY POD 6 000 M N. M. – SKALNÍ CHARAKTER A BIG WALL
Čestné uznání – **Matěj Svojtka**, **Ondřej Tůma**, RP přelez všech délek **“Voie Petit” 8b** na Grand Capucin, Francie. 450 metrovou cestu přelezli v červenci 2020 jako druhá česká dvojice.
Čestné uznání – **Eliška Vlčková**, **Lukáš Ondrášek**, volný přelez **“El Norte Oculto” 7c+** na Picu Urriellu, Španělsko. 455 metrovou cestu tradičního charakteru přelezli během posledního výjezdu třetího cyklu Sokolíků v srpnu 2020.

SPORTOVNÍ LEZENÍ
Výstup roku – **Eliška Adamovská**, **“Pal Norte” 8c** PP; Margalef, Španělsko; 26. 12. 2020
Výstup roku – **Adam Ondra**, **“Warmduscher” 8c+** OS; Schleier Wasserfall, Rakousko; 15. 7. 2020
Čestné uznání – **Adam Ondra**, **“Bohemian Rhapsody” 9a+** PP; Roviště, ČR; 29. 4. 2020
bouldering
Výstup roku – **Jana Vincourková**, **“Conquistador” 8B**; Sklapsko, ČR; 4. 6. 2020
Výstup roku – **Adam Ondra**, **“Brutal Rider” 8C+**; Sloup, ČR; 25. 5. 2020
Čestné uznání – **Jana Vincourková**, **“Rustam Direct” 8B**; Holštejn, ČR; 7. 8. 2020
Čestné uznání – **Martin Stráník “Primitivo” 8C**; Ticino, Švýcarsko; 8. 3. 2020

► PRACHOVSKÉ SKÁLY / AUTOR: RADEK JEDLIČKA

VYUŽIJTE SLEVU 10 % PRO ČLENY ČHS
NA NÁKUP V SÍTI PRODEJEN HUDY

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI ČHS

Svět Outdooru
montana
horyinfo
Lezec www.lezec.cz

ROCK POINT
OUTDOOR EXPERT

VYBAVTE SE NA SKÁLY I STĚNU U OUTDOOR EXPERTA

Partner lezecké mládežnické reprezentace ČR

Hannah · Keen · Rafiki · Smartwool Go far. Feel good. · Garmont · Salewa · Julbo · Ternua · Osprey · Black Diamond · prAna · Ocun · Petzl · Singing Rock · Dynafit · Patagonia · CT climbing technology

www.rockpoint.cz